

Martina Justusová

Využitie drobných útvarov ľudovej slovesnosti

v dramatickej výchove

Oponentský posudek

Bakalárskou práci Martiny Justusové jsem četla se zájmem a potěšením hodnotím ji jako velice kvalitní.

Práce má všechny náležitosti bakalářské práce založené na bloku lekcí, z nichž bych chtěla vyjmenovat pasáže o psychologii věku dětí, s nimiž pracovala i charakteristiky jednotlivých členů skupiny, výčet a zdůvodnění volby metod, formulace cílů jednotlivých lekcí, které jsou opravdu cílem té které lekce, ne výčtem všeho co se v ní odehraje. Pozitivem je i cílevědomost celé práce – a že teoretická část má pevnou vazbu se záznamem lekcí, které Martina vedla. Za zvlášť cenný považuji fakt, že důkladně a rozsáhle prostudovala historii teorii folklóru a vyvodila z tohoto studia podstatné závěry pro svoji práci.

Cenným přínosem práce je volba „malých žánrů“ lidové slovesnosti ale i to, že se autorka vůbec lidovou slovesností zabývala, což v posledních letech u našich posluchačů nebylo příliš časté. A rovněž oceňuji i to, že našla dost širokou škálu způsobů zpracovávání zvolených látek. Na první pohled tyto žánry nepůsobí příliš slibně, pokud jde o dramatickou práci, ale mají dost značný potenciál, zejména přísloví a říkadla nabízejí i možnosti fabulace. (Mimoходом: s příslovím pracoval Lev Nikolajevič Tolstoj, když učil ve své jasnopoljanské škole děti mužiků slohu.) Vcelku si myslím, že tyto žánry obsahují i možnosti pro další práci. Myslím ale, že se to netýká pranostik, děti byly zřejmě poněkud desorientované, a důvodů může být víc. Především městské děti sotva mají nějakou představu a zájem o sklizeň, která je častým motivem pranostik. Navíc pranostika se netýká lidských vztahů, ale jevů meteorologických. A možná působil i fakt, že ve slovenštině jsou názvy měsíců převzaty z latiny, v které se děti neorientují tak dobře, jako v ostatní slovní zásobě slovenštiny. Nicméně i když s tímto žánrem byl jistý problém, je to důležité zjištění, které má samo o sobě hodnotu.

A konečně závažným přínosem práce jsou úvahy Marty Justusové o užívání slovenštiny ve výuce českých dětí. Převodším je dobře, když se české děti se slovenštinou seznamují a to cíleným, ne náhodným způsobem, viz tabulka srovnávající slovenské a české výrazy, a to ve škále od výrazů, které se liší minimálně (brat) přes odlišné výrazy (čučoriedka, bocian) až po problém kostka/pecka, patřící k rozdílným matoucím. Bohužel dnes řada mladých lidí slovenštinu nezná, a setkala jsem se dokonce s tvrzením vysokoškolačky, že nemůže číst slovenskou odbornou literaturu, protože jí nerozumí – tyto děti ten problém mít nebudou.

- **Otázka pro obhajobu:** Na s. 28 zmiňujete, že s Vaším nástupem děti postřehly změnu. V čem spočívala, pokud jde o principy dramatické výchovy a její didaktiku? Jinak řečeno: jaké je Vaše osobní pojetí dramatické výchovy a co na ní oceňujete nejvíc.
- Vzhledem ke kvalitám práce a jejímu přínosu pro dramatickou výchovu **doporučuji práci k obhajobě s klasifikací A.**

23.8.2020

prof. Eva Machková

oponentka